

มติชน

ส่องไหล

จากลาดกระบ้ง

เป็นที่ทราบกันว่า ก้าวย่างแห่งการพัฒนาประเทศขณะนี้ ทุกฝ่ายได้ตั้งเป้าหมายปลายทางไว้ที่ความเป็น "นิคส์" มีการพูดกันมาตลอดว่า ความขาดแคลนบุคลากรที่สำคัญที่สุด ได้แก่ ความขาดแคลนวิศวกรในทุกด้าน เพราะมีเพียงวิศวกรเท่านั้นที่จะเป็นทรัพยากรบุคคลหลักในการสร้างปัจจัยพื้นฐานรองรับการพัฒนาประเทศ

พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรีเองก็เคยย้ำอย่างหนักแน่นและชัดเจนในการประชุมของระดับผู้บริหารทบวงมหาวิทยาลัยเมื่อไม่นานมานี้ว่า แผนการศึกษาของชาติระดับอุดมศึกษาต่อไปนี้ขอให้ทุกฝ่ายมีความเห็นร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวในข้อที่ว่า จะต้องผลิตคนขึ้นมารองรับการพัฒนาประเทศให้ได้อย่างดี และเร็วที่สุด พล.อ.ชาติชายเน้นไว้ด้วยว่า ที่สำคัญที่สุดคือ การผลิตวิศวกร เพราะประเทศของเราขาดแคลนมาก แต่แล้วเรื่องราวที่เกิดขึ้นก็คือ อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบ้ง พวกนี้ประกาศลาออกจากราชการแบบยกกระบอกกว่า 20 คน เพื่อมาตั้งวิทยาลัยเอกชนของตัวเองในนาม "วิทยาลัยมหานคร" สอนเฉพาะคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันแห่งนี้ถือเป็นแหล่งผลิตวิศวกรระดับคุณภาพที่มีชื่อเสียงในอันดับต้นของประเทศ ไทย และแน่นอน การลาออกแบบยกคณะของอาจารย์ ไม่เว้นแม้แต่คณบดีจะต้องเกิดความกระทบกระเทือนต่อนโยบายทางการศึกษา แม้จะไม่รุนแรงแต่ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่พอเพียงจะถือได้ว่านี่คือสัญญาณอันตราย

ทั้งนี้ เพราะเหตุผลของการลาออกแบบยกคณะครั้งนี้ นายสิทธิชัย โภไคยอุดม อาจารย์ในกลุ่มนี้คนหนึ่งเปิดเผยความอัดอั้นไว้ชัดเจนว่า "เนื่องจากรัฐบาลไม่เอาใจใส่ ระเบียบราชการทำให้สอนไม่มี

คุณภาพ เพราะค่าตอบแทนต่ำ อาจารย์บางคนไม่ทำงานแต่อยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐได้ ผู้บริหารไม่กล้าจัดการ เพราะติดขัดระบบราชการ อันนี้เป็นสาเหตุสำคัญ

แท้ที่จริงแล้ว ทั้งสองประเด็นปัญหาดังกล่าวนี้ได้มีการพูดกันมาอย่างซ้ำซากและเนิ่นนาน ประเทศไทยได้หมดงบประมาณในการประชุมสัมมนาเพื่อแก้ปัญหาที่มาทุกยุคทุกสมัย เพียงแต่การแก้ไขอย่างจริงจังและเป็นขบวนการยังเป็นไปอย่างเนิ่นช้า สภาพของปัญหาจึงยิ่งเห็นเด่นชัดขึ้น

นานมาแล้วเช่นกันที่หน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะระดับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) หรือลงมาระดับกระทรวง ทบวง กรม ทุกแห่งพากันปั่น และหวาดหวั่นต่อปัญหา สมองไหล อันเกิดจากข้าราชการที่มีความสามารถละทิ้งงานหลวงมาเป็นลูกจ้างของธุรกิจ เอกชนที่มีรายได้ดีกว่าหลายเท่า การตัดสินใจอย่างเด็ดขาดของอาจารย์วิศิระ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบ้งคราวนี้ แม้จะเป็นเพียงอีกครั้งหนึ่งของปัญหาสมองไหล แต่เมื่อเป็นสมองที่ไหลออกมาเป็นกลุ่มเป็นก้อน และด้วยเหตุผลที่ชัดเจนว่า "อะไรทำให้สมองนั้นต้องไหล" แล้ว

จึงน่าจะถึงเวลาเสียที่รัฐบาลจะต้องยกใจตั้งใจ มาใส่กับความเป็นไปที่เกิดขึ้น ด้วยว่าทางออกของอาจารย์กลุ่มนี้ไม่เพียงจะคงมาเพราะไม่ได้เบียดบังเวลาราชการมาหาประโยชน์ส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเป็นทางออกที่ให้อนาคตสดใสแก่กลุ่มของตัวด้วย ทั้งนี้ เพราะเมื่อวันหนึ่ง ข้าราชการที่มีความสามารถและความรู้ตรงกับความต้องการของธุรกิจเอกชน เลิก ลังเลใจที่จะลาออกมา เพื่อชีวิตที่ดีกว่าของตัวเอง แล้วระบบราชการจะเหลืออะไรไว้รับใช้ประชาชน